

בשג"צ 336/96
(בג"צ 7964/95)

בלביטי

נגד

שרות הבטחון הכללי

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

[11.1.96]

לפני השופטים ג' בד, מ' חשין, י' זמיר

עתירה לביטול צו-ביניים

עו"ד אנדרה רוזנטל - בשם העותר
עו"ד שי ניצן - בשם המשיבה

ה ח ל ט ה

1. זוהי בקשת המשיב לבטל את צו-הביניים שניתן על-ידי בית משפט זה (על-ידי כבוד השופטים מצא, חשין ודורנר), במסגרת העתירה הנדונה, ביום 24.12.95.

העותר הינו עציר, אשר נעצר בשל חשד למעורבות בעבירות בטחוניות, ובעקבות עתירתו ניתן צו-על-תנאי, אשר על פיו נדרש המשיב להראות טעם מדוע הוא מענה את העותר ומדוע עושה הוא שימוש בשיטת הטלטול תוך כדי חקירתו.

כמו כן ציווה בית המשפט "כי יצא מלפניו צו-ביניים המכוון אל המשיב והמורה לו להימנע מלעשות שימוש בכוח פיזי עד למתן החלטה אחרת בעתירה זו".

עוד הוסיף בית המשפט באותה החלטה מיום 24.12.95, כי "בידי המשיב לבקש דיון בהמשך קיומו של צו-הביניים, ואם תקום מצדו בקשה כזו, תובא הבקשה לדיון בפני הרכב מיד".

2. המצב הצפוי כאפשרות תיאורטית, כמוזכר בקטע האחרון לעיל, אירע הלכה למעשה, ואתמול, ביום 10.1.96 פנה אלינו המשיב בבקשה לדון לאלתר מחדש

בצו-הביניים האמור, ולבטלו.

זאת בשל התפתחות משמעותית שחלה בעניין חקירתו של העותר לאחר הוצאת הצו-על-תנאי וצו-הביניים.

בתצהיר נוסף שהוגש מטעם המשיב ביום 10.1.96, נאמר בהקשר זה לאמור:

"בינתיים חלו התפתחויות משמעותיות ביותר בחקירת העותר. כך למשל, העותר הודה לפני מספר ימים, כי הוא היה האיש אשר תכנן את פיגוע הדמים שהתרחש בצומת בית ליד, שבו פוצצו את עצמם ביום 22.1.95 שני מתאבדים והרגו עשרים ואחד אזרחים ישראלים.

בין היתר הודה העותר, כי בביתו הוכנו שלושה מטעני חבלה שנועדו לשימוש בפיגוע זה; כי הוא הוביל את המטענים למקום מחבוא בסמוך לבית ליד; כי לאחר מכן הוביל למקום המחבוא את שני המתאבדים, מסר להם את המטענים והובילם למקום הפיגוע; ועוד.

העותר הסביר, כי מכיוון שמתאבד שלישי שאמור היה להשתתף בפיגוע לא הגיע ביום הפיגוע,

נותר מטען אחד במחבוא מבלי שהשתמשו בו. העותר מסר את מקום המחבוא של המטען ובעקבות המידע שמסר אותה המטען ביום 6.1.96 ונוטרל.

עוד הוברר, ממידע נוסף שנאסף בחקירה, כי קיימת סבירות גבוהה מאד שבידי העותר מצוי מידע נוסף הנוגע לתכנון פיגועים חמורים בישראל בזמן הקרוב".

המשיב הביא לידיעתנו, כי מטעמים הנוגעים לבטחון המדינה לא ניתן לחשוף את פרטי המידע האחרון שנאסף בחקירה, והוגשה לנו בעניין זה תעודת חסיון, חתומה על-ידי ראש הממשלה ושר הבטחון. עם זאת צויין, כי המשיב מסכים להצגת החומר החסוי בפני שופטי בית המשפט בלבד.

בהמשך הדברים מצויין בתצהיר מטעם המשיב:

"כאמור, בימים האחרונים הגיע לידינו מידע נוסף המעיד על חשש גבוה לקיום פיגועים בישראל בזמן הקרוב.

לאחר ששקלנו את המידע החדש שהגיע לרשותנו בעבר, הגענו למסקנה, כי מתקיימת במקרה דנן סכנה מוחשית ומיידית לפגיעה בחיי אדם".

להלן המסקנה שהמשיב הסיק מהאמור לעיל:

"בנסיבות אלה, ומטעמים שבשיקול דעת מקצועי, החליט המשיב כי מתקיים צורך חיוני ודחוף להמשיך באורח מיידית את חקירת העותר בלא שצרכי החקירה יוכפפו למגבלות שנקבעו בצו-הביניים".

3. בא-כוחו המלומד של העותר הודיע לנו בעת הדיון בבקשת המשיב, כי אין העותר רואה צורך בכך ששופטי ההרכב יעיינו בחומר החסוי. עורך הדין רוזנטל הצהיר בפנינו, כי מוכן הוא לקבל לעניין בקשה זו כנכונות ואמיתיות את כל הקביעות

העובדתיות שצויינו בתצהיר שהוגש לנו מטעם המשיב.

עם זאת ביקש הוא שלא לבטל את צו-הביניים, אם כי מוכן הוא להגבילו להימנעות המשיב מהשימוש באמצעי הטלטול, עליו מדובר בעתירה המקורית של העותר.

4. לאור ההצהרות שניתנו לנו על-ידי באי-הכוח המלומדים של שני הצדדים, ובהתחשב בכל הנסיבות, החלטנו להעתר לבקשת המשיב.

זאת תוך ציון ההערות והנקודות הבאות:

(א) צו-הביניים הוצא ביום 24.12.95 על יסוד טעון כללי ובלתי מפורט מצד המשיב לפיו העותר היה חשוד בפעילות חבלנית. לעומת טעון זה הצהיר העותר בחתימת ידו, כי אין הוא מעורב בפעילות בלתי-חוקית כלשהי וכי אין יסוד לטענה שהוא אחראי להריגת יהודים.

מצב זה השתנה באופן יסודי בעקבות התפתחות החקירה בה, לפי תצהיר המשיב, העותר הודה באחריותו לפיגוע בבית ליד בו נהרגו אזרחים רבים, ואין הוא מתכחש לאחריות זאת בפנינו.

(ב) כיוון שבא-כוח העותר מקבל כאמת את האמור בתצהיר המשיב, לפיו קיימת סבירות גבוהה מאד שבידי העותר מצוי מידע נוסף בנוגע לתכנון פיגועים חמורים בישראל בזמן הקרוב, עלינו להניח כי גלוי מידע זה על ידי המשיב עשוי להציל חיי אדם.

(ג) בנסיבות אלה אין אנו מוצאים יותר הצדקה להמשך קיומו של צו-הביניים. יחד עם זאת, ברור כי ביטולו של צו-הביניים אין בו משום היתר לנקוט במהלך החקירה של העותר צעדים שאינם מתיישבים עם החוק ועם הנהלים המחייבים לענין זה. במיוחד אנו מפנים את תשומת הלב לכל המגבלות הנלוות להגנת הצורך כפי שהיא קבועה בסעיף 34 לחוק העונשין, וזאת נוסף לכל המגבלות הנובעות מן הנהלים המחייבים. אכן, המשיב מודע למגבלות אלה, כפי שהצהיר בפנינו, וחזקה עליו שינהג במקרה זה, כמו בכל מקרה אחר, במסגרת החוק.

(ד) החלטתנו מתייחסת אך ורק לצו-הביניים שהוצא בתיק זה, ואין בה משום נקיטת עמדה סופית ביחס לשאלה העקרונית שהועלתה על-ידי העותר בעתירה לצו-על-תנאי, בה נמנענו מלדון היום, לפי בקשתו של בא-כוח העותר.

אשר על כן אנו מחליטים לבטל את צו-הביניים שהוצא ביום 24.12.95 בכפוף לכל האמור לעיל.

ניתנה היום, י"ט בטבת תשנ"ו (11.1.96).